

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33323-11-13

1 30 מאי 2015

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

לפני

כב' השופט דורי ספיבק – אב בית הדין
מר רן ורדי, נציג ציבור מעסיקים

התובעת:

דניאל לב

ע"י ב"כ עו"ד יוסף הדס ועו"ד אורלי הדס כהן

נגד

המשיבה:

לקט מידע בע"מ

16

פסק דין

17

18 1. האם סוכם בין הצדדים על קבלת התובעת לעבודה אצל הנתבעת? וככל
19 שסוכם, האם זכאית התובעת לפיצוי על הפרת ההסכם? אלה הן השאלות
20 העומדות להכרעתנו.

21

22

רקע עובדתי

23 2. הנתבעת, חברת לקט מידע בע"מ, העוסקת בתחום החקירות והמודיעין
24 האזרחי, פירסמה מודעת דרושים לגיוס עובדת לתפקיד מאתרת. התובעת פנתה,
25 הציעה עצמה לתפקיד, ולאור זאת רואינה פעמיים על ידי נציגי הנתבעת.
26 הראיון הראשון התקיים ביום 5.6.13 בנוכחות שני עובדי החברה, מר נתי סלם,
27 הממונה על המאטורות מטעם הנתבעת (להלן: נתי) ועובדת נוספת בשם מורן,
28 שאותה היא היתה אמורה להחליף. ראיון שני התקיים כשבוע מאוחר יותר,
29 ביום 13.6.13, בהשתתפות מנכ"ל הנתבעת מר אלי שדה ושוב בהשתתפותו של
30 נתי. לטענת התובעת, המוכחשת על ידי הנתבעת, במהלך אותה פגישה מסר לה

1 מתוך 6

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33323-11-13

1 נתי שהיא התקבלה לעבודה, שעבודתה תחל ביום 1.7.13, וששכרה יעמוד על
2 סך 6,000 ₪ לחודש. התובעת התפטרה מעבודה קודמת, שבה עבדה במשך
3 כשנה וחצי, תוך מתן ההודעה המוקדמת הנדרשת, וזאת מתוך מתוך כוונה
4 להתחיל לעבוד אצל הנתבעת.

5 ביום 30.6.13, דהיינו יום אחד קודם למועד שבו היתה אמורה להתחיל
6 לעבוד לטענתה, שלח נתי לתובעת מסרון לפיו מנהלת המשרד שרה, שהיתה
7 אמורה "לקבלה לעבודה ולהדריכה" תיעדר מהמשרד לימים מספר מסיבות
8 בריאותיות, ולפיכך היא התבקשה להמתין מספר ימים (המסרון הזה ומסרונים
9 נוספים אליהם נתייחס בהמשך צורפו לתיק המוצגים שהגישה לנו התובעת).
10 התובעת השיבה "אני מקווה שהיא תרגיש טוב! אני מסיימת היום לעבוד
11 בעבודה הנוכחית. נדבר בריעי להתעדכן". ביום רביעי ה- 3.7.13 שלחה
12 התובעת מסרון לנתי ובו ביקשה לברר האם יש חדש. נתי מסר לה שהוא מקווה
13 ששרה תגיע למשרד ביום ראשון ה- 7.7.13, ותקבל החלטה סופית לגביה.
14 התובעת שאלה "החלטה סופית לגבי מה?" והמענה של נתי היה ששרה צריכה
15 לקבל החלטה סופית לגבי תאריך תחילת העבודה והפרויקט עם הלקוח.
16 תשובתה של התובעת היתה שאין בעיה אך שהיא מחכה לתשובה כיוון שכבר
17 עזבה את העבודה הקודמת. באותו יום ראשון, לאחר שהתובעת פנתה לנתי
18 ושאלה האם יש חדש, מסר לה נתי שהוא מצטער להודיע לה שעדיין אין חדש,
19 שהדברים אינם בשליטתו, ושיתכן שהפרויקט לא יצא לפועל ולכן לא תהיה לה
20 עבודה. ביום שלישי ה- 9.7.13 שלח נתי לתובעת שני מסרונים נוספים. בראשון
21 מסר שכפי הנראה הפרויקט שבו היתה אמורה לעבוד לא יצא אל הפועל,
22 ושכל מקרה הדברים אינם בשליטתו. במסרון השני מסר לה ש"צר לו על כל
23 האירוע" אך כפי הנראה הפרויקט לא יצא אל הפועל, ו"בשלב זה אין למשרד
24 תפקיד עבורך".

25

26

החליך שבפנינו

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33323-11-13

- 1 3. ביום 18.11.13 הגישה התובעת את כתב התביעה שבפנינו, שבו טענה
 2 שהנתבעת התחייבה להעסיקה, והפרה התחייבותה זו. התובעת דרשה פיצוי בין
 3 אובדן פיצויי פיטורים ממקום עבודתה הקודם בסך 9,900 ₪ וכן פיצוי בגובה
 4 שישה חודשי שכר (24,000 ₪ לפי 6,000 ₪ לחודש). בכתב הגנתה כפרה
 5 הנתבעת בכך שהתחייבה להעסיק את התובעת.
- 6 4. ביום 29.6.14 התקיימה ישיבת קדם משפט בפני כב' הרשמת כרמית
 7 פלד. דיוני הוכחות התקיימו בפני מותב זה ביום 16.3.15 וביום 28.5.15.
 8 במהלכם העידה התובעת לעצמה, והעיד מנכ"ל הנתבעת מר אלי שדה, מר נתי
 9 סלם הממונה על גיוס עובדים בנתבעת, וכן גב' שרה פרץ, המנהלת
 10 האדמיניסטרטיבית. בסיומם סיכמו הצדדים את טענותיהם בעל-פה. עתה עלינו
 11 לדון ולהכריע.
- 12
- 13 דיון והכרעה
- 14 5. כבר בפתח הדיון נדגיש, שמהראיות שבפנינו השתכנענו שמבחינה
 15 סובייקטיבית התובעת, שהינה צעירה בת 23 שהיה לה השוב מאד למצוא
 16 עבודה בתחום החקירות הפרטיות והמודיעין העסקי, הניחה בתום לב שהיא
 17 התקבלה לעבודה אצל הנתבעת. עוד השתכנענו שלאחר ראיון העבודה השני
 18 התובעת התפטרה מעבודתה הקודמת מאחר יצאה מנקודת הנחה שהיא עומדת
 19 להתחיל לעבוד אצל הנתבעת ביום 1.7.13. ברם, על מנת לזכות בתביעתה,
 20 כמובן שאין די בכך שהתובעת הוכיחה שהיא האמינה בתום לב שהתקבלה
 21 לעבודה. על מנת לזכות בתביעתה, על התובעת היה להוכיח שהיא קיבלה
 22 התחייבות מפורשת שתועסק, שכן "המוציא מחברו, עליו הראיה".
- 23 6. לאחר בחינת מסכת הראיות בכללותה, הגענו לכלל מסקנה שלא עלה
 24 בידי התובעת להוכיח שאכן קיבלה התחייבות קונקרטית ומפורשת שתועסק,
 25 ועל כן דין תביעתה להידחות. להלן נפרט כיצד הגענו למסקנה זו:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33323-11-13

1 ראשית אין מחלוקת שבין הצדדים לא נחתם הסכם עבודה בכתב. ולא
2 הוגשה לנו גם כל ראיה אחרת בכתב שממנה עולה שהתובעת קיבלה התחייבות
3 קונקרטית להיות מועסקת במהלך אותו הראיון השני, שהתקיים עם המנכ"ל שדה
4 ועם נתי;

5 שנית התובעת טענה בסעיף 2 לכתב תביעתה ובסעיף 7 לתצהירה, שמי
6 שמסר לה באופן חד-משמעי במהלך אותו ראיון שני על כך שהתקבלה לעבודה
7 היה נתי, ולא המנכ"ל שדה. ברם, במהלך הקירטה הנגדית היתה התובעת
8 מהוססת מאד, ולא ידעה להשיב בצורה חד-משמעית לשאלה מי מהשניים מסר
9 לה לטענתה את אותה הבטחה, שעליה מבוססת תביעתה. וכך היא השיבה:
10 "אהה... זה היה... אני חושבת שזה היה נתי" (עמ' 10 ש' 17 לפרוטוקול);

11 שלישיית נתי העיד בפנינו באופן חד משמעי ואמין שלא היה זה בסמכותו
12 להודיע לתובעת על כך שהיא התקבלה לעבודה. חיזוק לעדותו זו מצאנו במסרון
13 שהוא שלח לה ביום 7.7.13, שבה הוא כתב כך:

14 "מאחר ואני לא הבוס והמשכורת לא יוצאת ממני, ההחלטות
15 לגביך לא בשליטה שלי, אני יכול רק להמליץ, שאר
16 ההחלטות לא בידי".
17

18 בהינתן טענת התובעת שנתי הוא זה שהתחייב בפניה באופן חד-משמעי
19 שבועות קודם לכן שתועסק, ניתן היה לצפות שמיד לאחר שהוא שלח לה את
20 המסרון הזה עם ההבהרה ש"ההחלטות לגביך לא בשליטה שלי", היא תגיב
21 בהפתעה ובאופן מיידני וספונטני תשאל אותו הכיצד התחייב בפניה, ועתה הוא
22 טוען שאינו מוסמך לקבלה לעבודה. ברם, התובעת לא הגיבה כלל בכתב לאותו
23 במסרון. כאשר נשאלה על כך במהלך הקירטה הנגדית התקשתה להסביר מדוע
24 לא הגיבה מיידית, ולבסוף טענה באופן גם כן מהוססת ולא חד-משמעי ש"אני
25 חושבת שדיברנו בטלפון" (עמ' 23 ש' 20). מעבר לעובדה שהתובעת עצמה
26 היססה בתשובתה בעניין זה, הרי שלא הוגש לנו כל תיעוד כלשהו לשיחה זו או
27 לתוכנה, ועל כן אין בידינו לקבוע שהיא אכן התקיימה, דהיינו שהתובעת אכן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33323-11-13

1 הגיבה בהפתעה למסר הברור של נתי בדבר כך שהוא לא זה שיכול להחליט
2 לקבלה לעבודה. להיפך, המסקנה הראייתית שלנו הינה שלכאורה התובעת
3 ידעה, קיבלה והבינה את דבריו של נתי לפיו טרם התקבלה החלטה סופית בדבר
4 קבלתה לעבודה;

5 רביעית בסעיף 11 לתצהירה טענה התובעת שלאחר אותו ראיון שני
6 שבו התקבלה לטענתה לעבודה היא התבקשה להגיע למשרדי הנתבעת ולבצע
7 "חפיפה" בטרם תתחיל לעבוד באופן רשמי, וכן טענה שהיא אכן הגיעה
8 "פעמים מספר" למשרדי הנתבעת לעבוד חפיפה אצל מורן, שראינה אותה
9 בראיון העבודה הראשון. לטענתה בתצהירה, אותה "חפיפה" ערכה מספר
10 שעות, והיא לא קיבלה תמורה כלשהי אודותיה. בקשר לכך אנו קובעים, שלא
11 הוכח בפנינו באופן חד משמעי שאותה "חפיפה" אכן התקיימה, ולהלן נסביר
12 מדוע אנו סבורים שכך. כאשר נשאלה על כך התובעת בחקירתה הנגדית, היא
13 טענה שאותה חפיפה התקיימה דווקא לפני הראיון השני, עוד לפני שהיא פגשה
14 במנכ"ל (עמ' 9 ש' 20). זאת ועוד, בתיק המוצגים שהגישה לנו התובעת היא
15 כללה גם חילופי מסרונים עם מורן, אולם באופן שעורר אצלנו מעט תמיהה לא
16 מצאנו בהם כל התכתבות הנוגעת לאותה "חפיפה", שלטענת התובעת כללה
17 מספר פגישות.

18 מכל מקום ועל אף האמור, אנו מוכנים להניח לטובתה של התובעת
19 שאותה "חפיפה" אכן התקיימה. זאת, בהינתן שמורן לא הובאה לעדות מטעם
20 הנתבעת, ועל כן אין לנו אלא להניח שככל שמורן היתה מעידה, היא היתה
21 מאשרת שהיתה "חפיפה", ובשים לב גם לכך שנתי בתשובה לשאלה
22 שהופנתה אליו בעניין החפיפה ציין ש"אני זוכר פעם אחת שהיא באה... זה
23 היה משהו מינורי" (עמ' 22 ש' 3). ברם, בשים לב לכך שכאמור התובעת
24 עצמה העידה בתשובה שאותה "חפיפה" התקיימה קודם לראיון השני, דהיינו
25 קודם למועד שבו ניתנה לה לטענתה התחייבות מפורשת להעסקה, ברור שאף
26 אם אכן התקיימה אותה חפיפה, לא היה בעצם קיומה, אף לשיטתה של
27 התובעת, משום התחייבות מפורשת של הנתבעת להעסיקה בסופו של יום;

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 33323-11-13

1 ולבסוף הן המנכ"ל שדה והן נתי העידו בפנינו שהתובעת הוזמנה
2 לראיון נוסף אצל שדה המנהלת את משרד הנתבעת מזה 20 שנה ויותר, שהיא
3 ורק היא מוסמכת לקבל עובדים לעבודה, לרבות סיכום אודות תנאי שکر,
4 ו"אין אדם שהתקבל לעבודה אשר לא עבר ראיון אחד לפחות עימי". שרה
5 עצמה הגישה תצהיר, נחקרה אודותיו בחקירה נגדית, ועדותה היתה אמינה
6 עלינו והיה בה משום חיזוק לגרסתה העובדתית של הנתבעת.

7

8

סוף דבר

9 7. התביעה נדחית. על אף דחיית התביעה, החלטנו שלא לעשות צו
10 להוצאות. זאת, לאור התרשמותנו שהתובעת אכן סברה בתום לב, גם אם
11 בטעות, שהיא התקבלה לעבודה אצל הנתבעת, והיא אף עזבה את עבודתה
12 ככל הנראה בשל טעות מצערת זאת. בנוסף, הנתבעת לא היתה מיוצגת בהליך
13 שבפנינו, ומכאן שההוצאות המשפטיות שנגרמו לה עקב הצורך להתגונן
14 מפני תביעה זו לא היו גבוהות במיוחד, ואף מטעם זה סברנו שצודק יהיה
15 שלא לעשות צו להוצאות.

16 על פסק דין זה ניתן להגיע ערעור לבית הדין הארצי בירושלים, וזאת בתוך
17 15 יום ממועד קבלתו.

18 ניתן היום, י"ב סיוון תשע"ה, (30 מאי 2015), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

19

20

דורי ספיבק, שופט
אב"ד

נ.צ. מר רן ורדי,
מעסיקים

21

22